



תת"ע (אילת) 886-11-20 - מדינת ישראל נ' פרג' הלון

תת"ע (אילת) 886-11-20 - מדינת ישראל נ' פרג' הלון שלום אילת

תת"ע (אילת) 886-11-20

מדינת ישראל

נגד

פרג' הלון

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה באילת

[28.04.2025]

כבוד השופט גיל אדלמן

החלטה

1. בפני טענה בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982 לפיה יש להורות על זיכוי של הנאשם מן העבירה המיוחסת לו עם תום פרשת התביעה, וזאת מבלי שעליו להשיב לאשמה.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62(ב), 64(א), 39א(א), לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961.
3. על פי כתב האישום, הנאשם, נהג ברכב בהיותו שיכור, בכך שבדגימת אויר נשוף שנערכה לו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף היה 301 מיקרוגרם לליטר אויר נשוף, העולה על הריכוז של 240 מיקרוגרם הקבוע בחוק.
4. יודגש כי במענה לכתב האישום, שניתן ביום 4.7.2023, כפר הנאשם באמצעות בא כוחו בעובדות המיוחסות לו.
5. במסגרת פרשת התביעה העידו עדי תביעה וכן הוגשו מסמכים שסומנו ת/1 - ת/14. בטרם החלה פרשת ההגנה טען ב"כ הנאשם כי אין להשיב לאשמה ונימק טיעונו. ביום 1.4.2024 הגישה ב"כ המשיבה את תגובתה בכתב.



6. בנימוקיו ציין ב"כ הנאשם כי תוצאת הינשוף נמדדה בערכים נמוכים מאד, וכי אם היו מפחיתים כנדרש 7% מהתוצאה, אזי התוצאה שהיתה מתקבלת, קרי 280 מ"ק אלכוהול בליטר נשוף, היתה פחותה מרף האכיפה העומד על 290 מ"ק אלכוהול בליטר נשוף על פי הלכת עוזרי (עפ"ת (י"ם) 25457-04-10 מדינת ישראל נ' עוזרי (14.10.2010)). בנוסף לזאת, הנאשם עבר בצורה מושלמת את בדיקת המאפיינים. עוד הצביעה ההגנה על כך שלא ידוע מה התרחש בין הזמנים 18:02-18:11 לעניין עצירת הרכב ובדיקת הנאשם, כמו כן קיימים אי דיוקים לעניין המקום בו נערכה הבדיקה.
7. המשיבה מצידה השיבה כי עמדה בנטל הבאת הראיות והציגה פסיקה לפיה די בראיות בסיסיות על מנת שיידרש מהנאשם להשיב להן. במקרה דנא הוצגו לשיטת המאשימה ראיות פוזיטיביות ואובייקטיביות אשר יש בהן כדי להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר. לחילופין נטען כי יש בראיות שהוצגו די כדי להעביר את הנטל לידי ההגנה. עוד טענה המאשימה כי הלכת עוזרי משמעותה כי רף האכיפה של הינשוף תחל בתוצאת ינשוף מעל 290 מק"ג לאחר הפחתת האחוזים ומקדמי הביטחון, ומכל מקום במקרה דנא מדובר על תוצאה גבוהה יותר. דיון והכרעה
8. לאחר שעיינתי בחומר הראיות הכולל את עדויות השוטרים והמתנדב, וביניהם עורכי ת"צ, דוחות ומסמכים שהוגשו לתיק, נחה דעתי כי הצדק עם המאשימה.
9. בשלב זה של ההליך על בית המשפט לבחון האם הראיות שהוגשו על ידי התביעה, יש בהן בסיס, גם אם דל, בכדי להוכיח את יסודות העבירות המיוחסות לנאשם. אפנה בעניין זה לדבריו של השופט שמגר במסגרת ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון פ"ד לב(1) 170:
- "בית-המשפט לא יטה אופן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום ראיות בסיסיות לענין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית-המשפט העליון ב-ע"פ 28/49, [1]. הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם. לענין משקלן של הראיות ובחינת אמינותן מן הראוי להוסיף, למען שלמות התמונה, כי ייתכנו נסיבות קיצוניות שבהן תעלה שאלה זו כבר בשלב הדיוני האמור: כך נקבע בשעתו, באנגליה, בגדר ככלל של פרקטיקה (NOTE PRACTICE), כי את הטענה אשר לפיה אין להשיב לאשמה ניתן להעלות, בעיקר, בהתקיים אחד משניים אלה: א. כאשר לא הובאה עדות כלשהי כדי להוכיח יסוד חיוני ומרכזי של האשמה, או ב. כאשר הסתבר בעליל, על פניו, כי כל הראיות שהובאו על-ידי התביעה הן כה בלתי-אמינות עד כי אף ערכאה שיפוטית בת-דעת לא היתה מסתמכת עליהן (All 1 (1962) E.R. 448). אך מובן הוא כי נסיבות מן הסוג השני, שבהן יזקק בית-המשפט בשלב של תום פרשת-התביעה לענין האמינות, הן חריגות ומכאן גם שההזדמנויות אשר בהן ייעשה יישום מעשי של כלל הפרקטיקה הזו, יהיו נדירות.
- אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד מישני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום (ראה ע"פ 48/42, [5], הנ"ל)".
- לענין זה ראה אף ת"פ (מחוזי ב"ש) מדינת ישראל נ' אביטן (29.6.2005); ת"פ (מחוזי חי') מדינת ישראל נ' פאעור ואח' (12.9.2006).
10. במקרה דנא התרשמתי כי המאשימה הניחה תשתית ראייתית ראשונית, ואף מעבר לכך, להרשעת הנאשם בעבירה המיוחסת לו. לענין דרישת השוטר לבדיקת נשיפה - ראה עדותו של המתנדב יוסף חסון והמסמכים שהוגשו מטעמו; אשר לשאלת מקום עצירתו של הנאשם - ראה עדותם של יוסף חסון, והשוטר ולדימיר גרברצקי וכן דוחות פעולה של השוטרים אסי חסון וערן כהן; לענין השגחת הנהג משך לפחות כ 15 דקת טרם הבדיקה - ראה עדותו של השוטר ולדימיר גרברצקי אשר התייחס לענין זה; אשר להלכת עוזרי - הצדק עם המאשימה, תוצאת מכשיר הינשוף במקרה דנא, עולה על הרף שנקבע בהלכת עוזרי. משכך, לטעמי קיימות ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום, כנדרש בפסיקה.
11. אשר על כן הטענה נדחת והנאשם ישיב לאשמה.
12. קובע דיון לשמיעת פרשת ההגנה וסיכומים ליום 8.9.2025 בין השעות 14:00 עד 15:30. ניתנה היום, ל' ניסן תשפ"ה, 28 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.